

REDACTIUNEA.
Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu
se primesc. Manuscrisurile
nu se retrimit.

SEERATE se primose la AD-
MINISTRAȚIUNEA în Brașov și a
agencioarele Birourilor de anunțuri:
In Viena: M. Dukas Nachf.
Max. Augenthaler & Emmerich Lesner,
Hainrich Schabak, Rudolf Bösch,
A. Danelke Nachf. Anton Oppelk.
In Budapesta: A. V. Goldgar-
ger, Ekstein Bernai. In Ham-
burg: Marcoly & Liebmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
vă garmond pe o coloană 6 or.
— Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
RECLAME pe pagina a 3-a o
sevă 10 or. sau 30 ban.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANUL LXIII

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se prenumeră la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare
Târgul Inului Nr. 30, etajul
I: Pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dușul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei
luni 3 fl. — Un exemplar 5 or.
v. a. sau 15 ban. — Atât abo-
namentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 160.

Brașov, Miercuri 19 Iulie (1 August).

1900.

Alianța israelită și România.

Pe lângă calamitățile, de cari are să sufere România în urma crizei economice și financiare, este fără îndoială o mare plagă și cestiunea emigrării Evreilor. Și nu pentru-că de un timp încôce Evreii părăsesc țera în masse mai mari, deore-ce în împrejurările actuale nu mai găsesc în ea terenul de exploatare de până acuma, ci pentru-că emigrarea, cum se face astăzi, este în cea mai mare parte pusă la cale tot de Evrei, cari prin sgomotul ce-l fac împrejurul ei țintesc a ațita opiniunea publică europeană în contra României, sperând, că astfel le va succede de-a pune din nou la ordinea țerei cestiunea evrească în România.

Au avut dreptate foile de dincolo de Carpați, cari încă de pe la începutul emigrărilor, ce se datează acuma aproape de un an, au vădut în afacerea acestor emigrări vinită mâna alianței israelite. Acum nu mai pôte suferi îndoială, că așa este. Agenții alianței israelite au lucrat în România sub masca compătimitărei pentru sorțea coreligionariilor, ca să-i îndemne să emigreze în masse mai mari, ca să pôte scrie apoi prin toile ce stau la dispoziția „alianței“, că etă cum fug Evreii din România mâncând pământul din cauza ne mai pomenitelor „persecuțiuni barbare“, ce trebuie să le sufere acolo.

Și cum-că celor dela „Alianță“ nu li-a fost și nu le este atât de sorțea celor câte-va mii de Evrei emigranți, cât mai mult de efectul ce voese să-l producă în lume în defavorul României, o dovedesc destul de bătător la ochi faptele întemplate țelele acestea cu câte-va grupuri mai mari de emigranți. După-ce filiala Alianței israelite din Viena, în apelul publicat în organul său „Neue Freie Presse“ pentru ajutorarea „coreligionariilor nenorociți“ din România a aruncat atâtea insulte asupra acestei țeri, — care numai prin ospitalitatea și prin natura indulgentă a populațiunei sale a ajuns să aibă adă pe capul ei calamitatea elementară a unei populațiuni în partea ei covârșitoare necultă de un pătrar de milion de Evrei, — acum când i-a venit rândul să ajute de fapt pe emigranții evrei „peste măsură persecutați“, a refuzat de a-le da ajutoare ca să călătorască mai departe dela Viena.

Ce s'a întâmplat mai departe, se scie. Cei 640 de Evrei emigranți cari au trecut alaltăieri pe la gara din Brașov, fuseseră opriți de poliția din Viena și retrimiși la Budapesta din motiv, că n'aveau mijloce de ajuns pentru a călători mai departe. Unde era alianța israelită? De ce nu i-a ajutat, de ce n'a făcut nimic pentru ei, ci i-a lăsat să fiă trimiși îndărăt cu tren separat?

De sigur, că motivul purtării preținșilor protectori ai jidovimei n'a fost altul, decât a produce incurcă-

turi în cestiunea emigrărilor și a face astfel sgomot cât mai mare, pentru a puté apoi mai ușor pescui în turbure.

Numai înainte cu șeci zile „N. Freie Presse“ dicea într'un articol tendențios și foarte ostil Românilor, că prin emigrarea Evreilor „s'a sdruncinat și creditul moral și cultural al României“, și plângea sorțea acestei țeri, care tratăză pe Evreii săi ca „străini“, că-i „torturază“ până la sânge prin „legi excepționale dușmănoase“ și prin „prigoniri“ directe; da tot-odată a-se cunosece, că li-se refuză drepturile cetățenesci, că nu sunt aplicați la lucrările publice și că, în urma curentului antisemit din țără, muncitorii evrei nu capătă nici-căiri de lucru. „Așa“, exclamă numita foia, „acești proletari gonțiți de fôme și de desperare fug din patria lor străbătând Europa ca nisce acusatori muți.“

Și etă, că tot cei cari au strigat ast-fel în contra României, întorc acum cu de a-sila pe aceiași proletari emigranți în țera „nămolită în barbaria asiatică“, cum a numit-o tot organul evreesc amintit.

Dela Viena au fost retrimiși emigranții evrei fără multă gălăgie, căci acolo demonstrațiunile evreesci nu mai au trecere. Dér la Budapesta — aici în această metropolă a evreismului din Ungaria — avea să se spargă bomba. Insulte mișelesc și minciunile, ce s'au scris în foile jidano-maghiare despre tractarea, ce ar întâmpina-o Evreii în România trec peste toate marginele. Evreii din Budapesta cu numele maghiarisate și-au oprit acolo vr'o 300 de emigranți ca să demonstreze cu „generositatea“ lor față de ei; pe ceilalți vr'o mii cinci sute însă guvernul i-a trimis la graniță.

Contrarii acestuia s'au folosit de ocaziunea acăsta, ca să-l acuse, că ar sta în înțelegere cu guvernul român, pe când era invederat, că nu putea să fiă dorința guvernului român ca Evreii odată emigrați să se reintôrca în țără.

Dér patrioții perciunați au vrut să facă mai mare gălăgie și au și provocat printr'asta o intervenire a guvernului unguresc prin ministeriul de esterne din Viena la guvernul român. Resultatul acestei interveniri să fi fost, că guvernul român a declarat, pôte pentru evitarea unui conflict diplomatic, să primescă éráși în țără pe emigranții evrei, cari au fost întorși la graniță din causă, că n'au mijloce de ajuns pentru călătoria în țerele depărtate.

Așa stă astăzi afacerea emigranților părăsiți de alianța israelită. Decă printr'asta i-se va puté lua tăișul îndreptat în contra României, nu putem să scim. Ne temem însă, că agitațiunile alianței israelite nu se vor opri aici.

Asasinarea Regelui Umberto.

Lumea a primit cu grôză și înfiorare șcirea despre blăstematul atentat din Monza. Glonțul unui anarchist scelerat a lovit inima nobilă a regelui Umberto, a stins viața urmașului vrednic și generos al lui Victor Emanuel I. și a făcut, ca Italia să îmbrace haină cernită, tocmai pe când cea mai mare și liniște domnea în frumosul regat.

Etă — după scirile din urmă — cum s'a întâmplat atentatul monstruos:

Roma, 30 Iulie. Regele Umberto a primit alaltăieri invitarea primarului din Monza și a promis să asiste la serbarea gimnasticilor. Eri pe la 8¹/₂ ore seera a apărut în sala de gimnastică din Monza și se delecta privind serbarea. După producțiune rândurile gimnasticilor au defilat pe dinaintea lui, apoi s'au împărțit premiile. Regele a împărțit însuși premiile și, după obiceiul său, a adresat cuvinte amicale fiă-cărui dintre premiați.

Regele era foarte bine dispus și mai multora li-a spus, că anul acesta se simte estra-ordinar de bine, așa încât medicul l'a dispensat dela cura din Carlsbad, care de obicei o făcea în Iulie.

La 10 ore serbarea s'a încheiat și regele a părăsit tribuna, și-a luat adio dela primar și însoțit de adjutantul său marchizul *Ponziavoglio*, a plecat spre trăsura curții.

În momentul, când caii erau să plece, eși din mijlocul masei de popor un om tiner cu față palidă îmbrăcat în negru, grăbi spre trăsura și descărca trei glonțe de revolver. La prima pușcătură regele sări în sus, la a treia pușcătură și-a dus mâna în dreptul inimei, recădu și dișe: „S'a sfârșit cu mine, mi-a nimerit inima“. Vizitiul, care abia puté să-și dea seama de ceea-ce se petrece a dat bice cailor și trăsura a plecat.

Cei ce se aflau în apropierea trăsurei se aruncară asupra ucigașului și se produse o mare învâlmășală, lovindu-se unii pe alții. În fine le succese gendarmilor a pune mâna pe atentator. Când l'au prins el avea hainele sfâșiate, sângea din mai multe rani și gendarmii numai cu greu au putut să-l libereze din mâinile poporului și să-l ducă la cel de mai aproape post de gendarmi.

La început poporul credea, că regele n'a fost decât rănit, după câte-va minute însă a aflat trista realitate: un glonț al asasinului a străbătut inima regelui, care a și murit. Marchizul *Ponziavoglio* a rămas câte-va clipe lângă rege și, după-ce s'a convins, că mörtea a urmat îndată după pușcătură, a plecat la castelul regesc din Monza, unde cu multă precauțiune a împărțășit reginei *Margareta* șcirea înfiorătoare.

Roma, 30 Iulie. Asasinul se numește Gaetano *Bressi*, născut în Prato la 1869. La interogator a declarat, că a venit din Peterson (America) și n'are complicită. Atentatul l'a comis din ura contra instituțiunilor monarchice. Când a aflat, că regele a murit, el a diș: — „Așa am voit...“. Că ce se va întâmpla cu mine, e indiferent“. Când îl căutau să-l prindă, el ridicând revolverul, strigă: — „No e bisogno di cercare! Ecco me!...“ (Nu e lipsă să mă căutați. Aici sunt).

Roma, 30 Iulie. Ministru-președinte *Saracco* a plecat la Monza pentru luarea casului de mörte. Cadavrul regelui va fi adus în Roma și va fi așezat spre vecnică odihnă în Pantheon. Președintele guvernului a adresat o circulară tuturor prefectilor, în care le face cunoscută uciderea regelui și-i provocă tot-odată să îngrijescă de susținerea ordinei și liniștei.

Roma, 30 Iulie. Moștenitorul de tron *Victor Emanuel* a primit vestea despre uciderea tatălui său în *Antivari*. El a adresat următoarea telegramă ministrului președinte: „Sörtea tristă a tatălui meu mă înfiorcă. Sunt în drum spre Monza“. — Până la sosirea lui *Victor Emanuel*, regina *Margareta* va avé regența.

Despre atentator se mai dișe, că e de 35 ani, de profesiune pălărier. Un frate al său servesce ca sublocotenent în regimentul 11 de artilerie. *Bressi* s'a reintors c'o lună înainte din America și de două săptămâni petrecea în Monza, unde nimeni nu l'a cunoscut. La comiterea atentatului a fost de-o liniște neînchipuită și când a pușcat, se dișe, că nici un muschiu al feții nu i-se mișcase. În mână purta mânăși albe. Nici când poporul l'a bătut, nici când a fost arestat, el n'a opus rezistență. S'a lăsat să facă cu el ce vréu. Înfașurarea lui face impresia unui om sêlbatec. Înaintea judeului instructor a declarat, că mărturisese principiile anarchiste și că a ucis pe regele numai din ură contra monarchilor.

„Mediațiunea“ guvernului unguresc.

Să nu credeți cum-va, că e vorba de o mediațiune în conflictul dintre China și marile puteri. Așa ceva ar fi nu numai riscat, dér chiar și primejdios. Se tratăză dér cu totul de alt-ceva.

Am arătat eri în liniamente generale asupra sgomotului scandalos, ce-l face o parte din presa maghiară în jurul cestiunei emigrării Evreilor din România. Vădu-răm apoi, cum sute și sute de perciunați au fost reintorși pe la Predeal și Orșova éráși în România. Foile de dincolo spun, că de pildă, la Predeal 30 de vagoné erau încărcate cu acest bagaj călător, apoi, că prin *Verciorova* s'au înapoiat 800 și țelele acestea e vorba să reintre în România, tot prin *Verciorova*, alți 1200 de emigranți.

Va se dișe comedia cu emigrările abia acum începe să se desvêlescă în tótă „splendorea“ ei.

Intr'aceea este fără îndoială remarcabilă o descoperire, ce o face foia filosemită „*Pesti Naplo*“ în nr. dela 30 Iulie n. Subtitlul „*Sschimbare în sorțea Evreilor din România*“ publică un articol, în care se ocupă de sorțea „cetelor rătăcitoare“ și deja la început face constatarea, că numai 1—2 țile mai sunt până când „se va pune capăt gônei nenorocite, care de un timp încôce alungă din România pe căile mării nordice încôce și 'ncolo cetele călătore ale Jidovilor români“.

Cum adecă?
Răspunsul este cât se pôte de ușor. „Guvernul unguresc a provocat pe guvernul comun de esterne din Viena să adreseze în cestiunea emigrării Evreilor note diplomatice la Bucuresci. Resultatul a fost, că România reprimisce pe emigranți“.

„P. N.“ afirmă acesta cu totă hotărârea și pentru sprijinirea afirmării sale se provoacă la declarațiunile secretarului de stat din ministerul de interne Iuliu Gulner, care interviewat de un colaborator al foiei din cestiune, a dîs: „România primesce pe emigranții reînapoiți, căci cu privire la acesta s'a făcut un schimb de note“. Apoi continuă: „Ministerul de interne (unguresc) a făcut o reprezentație asupra situației absurde, ce pôte să se nască pentru România din atitudinea manifestată față de supușii săi, decît nu-i va reprimi în cas când ei sunt espulsați din vre-o țară străină. Guvernul a transpus reprezentația la ministerul de externe pentru a negocia cu guvernul român. La acesta guvernul român a răspuns și ministerul de externe ni a comunicat răspunsul, dîcînd, că *reîntorcerea emigranților nu se va mai isbi de greutăți.*“

Este interesant să mai spunem, că în comentariul ce-l face „P. N.“ declarațiunilor secretarului de stat, exclamă: „*Mediațiunea umanitară a Ungariei a decis sortea emigranților.*“ Vorbele acestea au de sigur pretenția de-a nasce în Jidovii rătăcitori „sentimente de grațitudine“ față cu guvernul unghuresc, care a „intervenit“ în cauza lor, înocît o parte se pôte reîntorcede în România.

Pe când se lansază acestea, foia „Nagyvárad Naplo“ publică o scrisoare deschisă adresată ministrului președinte Coloman Szell de un anume Dr. Dezi Geza. Autorul vorbesce în numele „liberalismului“ maghiar; scrisoarea game de inactive la adresa României de-oparte și la adresa lui Coloman Szell de altă parte. Autorul ei a publicat-o din incidentul ordinului circular, ce l'a dat ministru-președinte unghuresc ca ministru de interne, în afacerea *emigranților evrei* din România. Cităm din această scrisoare următoarele pasaje, drept ilustrare a fanatismului jidovesc:

„Ești mai rău decât Românul din România, și nu ești mai bun ca Chinezul din China... România a schinginit pe locuitorii săi jidani până când aceștia, împinși de instinctul naturii, s'au refugiat, și-au părăsit vetrele, morminții și tot ce este istoria vieții lor. Au plecat din țară ca frații lor din Spania înainte cu 408 ani, au plecat în lume spre Canada... Și guvernul român, care acasă i-a prigunit cu neîndurările lui rafinate, vrednice de închisășiune... I-a permis cel puțin să se refugieze, D-văstre, d-le ministru, bărbat de stat liberal, ai mers mai departe, a-i alungat îndărăt în România pe jidovii refugiați, i-ai alungat în brațele prigonitorii, în gura *fiarei sălbatice*... Decît hîngerul persecută pe oâne, nu se află om de bun sentiment, care n'ar sări în ajutorul oânelui, er nu al hîngerului. D-ta, grațioasă d-le, ai ajutat *hîngerului*. Se pôte face, că d-ta, considerând activitatea hîngerului de o pasiune vîntătorască, seu eventual de o activitate de ordine publică, în calitate de prim polițaiu al țării urmezî și ajutî pe hînger cu paloșii scos al puterii. Bine, acesta e gustul D-tale. Dér acei Jidovi refugiați aveau pașapörte și bilete până la Viena; pe ce basă ai cotezat dér a escorta cu supa pe acești oăltori provăduți cu bilete?... Nicî *Luiger*, aliatul D-tale, n'a oomis un astfel de *atentat*; ceea-ce a făcut Luiger, a fost o neumanitate, dér nu o ilegalitate.“

În tonul acesta continuă scrisoarea până la fine. Nu vom mai reproduce din ea.

Constatăm însă, că nu în cuvinte sburătoare, ci prin tipar un „*cețățen*“ unghuresc se oalmonieze și inegrăscă ast-fel un stat vecin.

Cestiunea economică în Bucovina.*)

V.

Datoria tuturora e de a crea noue de-bușuri pentru producțiunea agricolă și a stărui di și nôpte pentru luarea tuturor întreprinderilor din mâine Jidanilor. Numai ast-fel va fi plătită munca țeranului cum se cuvine, devenind prin chivernisela și sîrguința un financiar liber și independent.

E caraghios de tot, că, pe când s'au înființat multe stipendii pentru bacalaureații, ce se dedică silviculturii, nu există nicî un stipendiu pentru agronomia. Statul nu simte așa-déră necesitatea aprofundării în studiul acestui ram din Bucovina.

* A se vedé Nrii precedenți 149, 150, 151, 153, 156 și 157 ai „Gaz. Trans.“

Deocamdată suntem necesați a propaga cuosoințele agronomice prin recomandarea broșurilor populare, ce trebuie efectuate și lășite în totă țera. Un rol însemnat au în privința acesta cabinetele de lectură. Ast-fel s'ar oimenta o legătură neînfrîntă între popor și inteligența. Țerănimea simțind ajutorul real s'ar simți și obligată la contraserviciu, atunci n'ar scrie nimeni despre Bucovina, că cum nu i-a păsat boerului de țeran, așa nu i-a păsat la nevoia nicî acestuia de boer, refuzându-și dragostea, refuzându și ajutorul și au făcut unul altuia pagube.

Scepticismul și nestatornicia țeranului au decî motive profunde. Aci trebuie să începă lucrarea, și în urmă nu vor fi posibile surprinderi, ca la ultimele alegeri dietale. Ce se atinge de școala elementară din Rădăuți nu se scie încă ce fructe și când le va aduce. Instruarea celor mai în vîrstă carî lucră deja la pămînt e de neapărată lipsă pe lângă prepararea copiilor.

În strînsă legătură cu progresul agriculturii stă ocuparea meseriilor și a comericiului de oătră poporațiunea indigenă, mai ales de suprapoporațiunea creată la țera prin dărăbuirea pămîntului. Decît politicienii noștri ar fi urmărit vre-odată o țintă reală serioasă ar fi descoperit această necesitate din capul locului. Paralel cu progresul material al țerănimeii ar fi ocupat și orașele. Ast-fel nu ar fi depus un scrib al reptilei „Timpul“ utopiile sale în numărul 4.

Trebuie numai organizată în întreaga țera o mișcare puternică pentru îmbrășșirea meseriilor și a comericiului. Trebuie formată societăți și comitate exclusiv cu programul acesta. Neinteresându-se nimeni de comersanții români, carî nu puteau ține singuri pept puhoiului străin corotit și împins de guvern, evident, că a fost siliți să se desfacă de daraverile lor comerciale, se părăsesc țera, seu se se ocupe de alte indeletniciri, până și micul negoț, de bălcuț, au trebuit să l'cedeze Jidanilor.

Țeranul e lipsit momentan de capacitatea industrială, întreprinderi industriale lipsesc, er industria casnică decade mereu fiind și acesta nimicită de Jidani. Țerancele cumpără mai lesne în tîrg materii, carî ar trebui să le efectuească singure mai frumose și mai trainice. Despre acesta s'a scris mult, dér nu ajută nimic până când inteligența nu vine singură în contact nemijlocit cu poporațiunea dela țera, pentru a-i dovedi clar și nerăsturnabil folosul industriei casnice.

Apropierea de păduri ar trebui să fiă legată de meșteșuguri felurite. În toțe locurile aflăm însă numai rudimente; o parte de tot neînsemnată de materie brută se transformă în obiecte de manufactură, partea covirșitoare e importată.

La 1864 află Aurelian în capitala Bucovinei limbă străine, servitori străini, stăpâni străini, dér Români nicăiri.

Aparițiunea cea mai bolnăvicioasă este, că dela țera nu vine nimeni în orașe în condițiuni de serviciu, meseriași, scriitori, comercianți etc... Acesta are asupra țerii efectul cel mai desastroos.

Esistă o luptă între comunele rurale și orașe, carî nu-și au în țera reionul de admirare. Orașele sunt dușmane foarte periculoase pentru buna stare materială a poporațiunei dela țera. Scribul dela „Timpul“ plînge, că servitori români nu se primesc de nimeni în orașe; uită însă, că în orașe sunt acu și mulți amployați români, uită oă toamai ciocoimea a causat inundarea țerii cu venetici.

Să se lapede mai întâiu Români de servitori străini, și apoi vom vorbi de aplicarea lor și în alte locuri. Cine a comis în privința acesta mai mari greșeli, decît oomitetul țerii, în care Români au majoritatea? Veneticii nu primesc Români în serviciu, ar trebui să procedă și Români ast-fel. De ce nu o fac?

Meseriași străini sunt cea mai mare parte susținuți de Români. Aceștia trebuie înlocuiți cu de ai noștri: decît scribul dela „Timpul“ se teme, că copiii noștri nu vor fi primiți la învățatură de măestrii din Bucovina, esistă și alte locuri în carî concurența eventuală din partea meseriașilor români nu va fi combătută în modul acesta. Amintim numai de Viena, unde colonia română dă de present mereu semne de viață. Ne-am puté pune în înțelegere cu ea și suntem siguri, că ne-ar sprijini din respecterii.

Etă o problemă, care ar trebui să concentreze mulți bărbați în jurul său, carî și-ar căștiga mai mari merite, decît pe alte terene, unde din cauza insuficienței, încercă lucrurile ast-fel, încât adese inconșcenți, devin pedecile cele mai detestabile ale progresului.

Am scris aceste șire pe de o parte cu privire la frazele gôle cu carî opor-

tuniștii și strînsura din jurul reptilei „Timpul“ intenționează a specula naivitatea poporului, pe de alta fuscă ca să dovedescă o unele date situația nefastă, în care se află Români din Bucovina și pe terenul economic, în urma politiciii conduse de cosmopoliti fără simț, fără minte.

Deși aflăm din capul locului în embrionalele orașelor de ađi un amestec de limbi, totuși o politică rațională putea pune stavilă înaintării străinismului, care răsturnă totul, ce se află în cale.

Toomai colonizarea orașelor cu străini apusei, care ađi se practică cu o febrilitate ne mai comendă, nu e dovadă pentru dreptate și considerarea indigenilor din partea guvernului. E evident, că o dezvoltare a băștinășilor și pe terenul economic are de urmarea colisiunea cu interesele veneticiilor. Guvernul e prea consciu de acesta și de bună sēma își va asigura armata sa, care ocupă tot mereu la teren pe spatel Românilor.

Numai nisce creeri seoi, dér tot-odată în mare parte și mișeseoi, precum sunt cei ai mamelucoilor dela „Timpul“, pot să se opintescă pentru a deștepta în Români speranța, că cel puțin pe terenul economic guvernul va înceta prea grațios cu prigoniirea.

Vom începe o mișcare și pe terenul acesta și vom vedé, orî de vor combate laohiei contra stăpânului, când vor pretinde interesele națiunei române.

Seneca.

Emigrarea Evreilor în consiliul de miniștri. S'a scris, că în consiliul de miniștri ținut Marți în Bucuresci s'a hotărît să se dea pașapörte de emigrare și să se acorde o *reducere* de preț persônelor, carî emigrăză. „Timpul“ desminte această scire, scriind între altele:

„Decît nu ne înșelăm, în acel consiliu de miniștri s'a hotărît din contră, ca să nu se acorde nimănu pașapört în mod gratuit, întru căt legea prevede o taxă. Se va face această favore numai acelor persône, care vor poseda acte de paupertate în regulă—de asemenea conform legilor.“

Nicî vorba nu a fost despre reducerea de taxă de transport, întru căt se presupune, că aceia, carî emigrăză, au cel puțin cheltuelile de drum și de întreținere pentru oăt-va timp.

Chiar țerile unde se duc emigranții reclamă, ca condiția de debarcare, posesiunea din partea emigranților a unei sume de bani, — în Canada se cere, decît nu ne înșelăm, 50 de lire sterline.

Acestă dispoziția este în însu-și interesul emigranților, ca să aibă cu ce trăi până vor găsi mijloce de susținere, er nu să mărească numărul cerșitorilor în țerile străine.

O altă dispoziția, discutată în consiliul de miniștri, se referă la plimbările pe carî le fac emigranții dintr'un oraș la altul, lucru care trebuie, firesc, oprit de a se mai repeta. De asemenea s'a mai hotărît pentru curmarea orî-cărui scandal și a unor abuzuri, să nu se mai libereze pașapörte pe grupuri, ci individuale.

Luptele Burilor.

Din Transvaal sosese dîlnic soiri despre luptele Burilor cu Englesii. Acum în urmă mareșalul Roberts telegrafază, că după un raport al generalului Buller, în nôptea de 26 Iulie Burii au atacat de două-ori garnisôna englesă dela *Vlaklaagt*, dér înainte de ce să fi făcut Englesilor pagube mai simțitóre, Burii au fost respinși.

Biroul „Reuter“ anunță de altă parte, că generalul *French* a ocupat Middleburg, er *Polecarew* a ajuns cu brigada sa în Bruyspruit, situat la 50 chlm. de Middleburg.

Luptele acestea dovedesc din nou, că rășboiul din Africa sudică, care durăză de 10 luni, nu e sfișit încă. Burii continuă cu bărbăția luptele lor de guerillă și sunt de-cisă a le continua cel puțin până la alegerea noului președinte în Statele-Unite nord-americeane. Ei nutresc încă speranța, că contra-candidatul democrat Bryan, ajungînd să fiă el președinte în Statele-Unite, va interveni în favorea lor și va mijloci pacea.

Cine scie însă, decît Burii vor puté să lupte încă până atunci. Anglia are ađi în Africa-sudică — după propriile mărturisiri ale miniștrilor săi — 218,000 soldați. În fața acestei puternice oștiri, numărul

luptătorilor burii e cu total disparent. E drept, că Burii apar în carne mică și icî și celo, dan năvală peste garnisônele englese, oălcă la pămînt numeroși Englesii și fao stricăciuni unde numai pot. Dér luptele acestea mică sunt împreunate mai mult seu mai puțin și cu pierderi în ômeni pe partea Burilor.

Acum se vestesce din Paris, că deputațiunea transvaaliană, care a cutrierat America și diferitele capitale europene, se află în capitala francesă. Ea a fost prezentată și președintelui Loubet, care a primit-o cordial. Deputațiunea a luat într'aceea măsură, ca în conferența de pace interparlamentară să se facă vorbă și despre cauza Burilor. S'a înaintat conferenței un memoriu în cauza acesta și se afirmă, că însă-și deputațiunea va participa la ședințele conferenței. Ei vor cere ca națiunile și parlamentele Europei să-i salveze de situația grea, în care se găsesc, să pretindă dela Anglia sistarea rășboiului și pacea.

Puțin însă vor folosi și aceste espediente. Chiar de și-ar ridica conferența interparlamentară cuvîntul în favorea păcii, pasul acesta însemnă mai mult un protest moral, de care Salisbury, Balfour și Chamberlain nu se vor prea speria, deși li-ar fi ceva neplăcut.

De altă parte nu trebuie să se trecă cu vederea, că nicî pentru Anglia rășboiul acesta provocat din pofta de cuocire, nu pôte să aibă urmări bune. Fruotul lui se vedé deja acum din incidentul încercăturilor din China. Fiindu-i mâinile legate în Transvaal, Anglia se vede osîndită la rolul de spectatöră neputincioasă, ea nu pôte să desfășure o forță militară mai însemnată, ca bună-ôră Rusia și Germania.

Rășboiul din Africa-sudică a costat-o pe Anglia deja până acum 600 milioane fl. peste cheltuelile ordinare cu armata, și o va mai costa încă sume colosale — căci cine scie, când i-se va pune capăt.

Flori de teiu.

V.

Singură... Vremea-i târdie și vîntul adie pe la geamuri, liniștit.

În picioare, în fața oglindei își desprinde a lene părul, care-i cade ca o manta peste umerii desvîliți. De-asupra capului îi suride luna reflectată și-o împodobesce cu melancolia ei. Pare o zînă venită din țerile primăverii seu o nimfă eșită din valurile mării. Un pictor, decît ar fi copiat-o în momentele acestea, ar fi devenit stăpân peste veacuri..., nemuritor. A, acuma bag de sēmă, de ce vîntul pribeag și-a molocmit mersul prin dreptul ferestrii; vrea să-i spue ceva, pe semne, dér sub farmecul ochilor ei, îi fug toțe gândurile.

Zămbesce... și cum se nu zămbesce, când în fața ei, în oglindă îi suride o gură așa de dragălaşe și-o desmărdă nisce ochi duloi, atît de duloi, de ar învia și morții din morminte. Cu mâinile împreunate de-asupra capului, cu ochii pe jumătate închiși, dornică își întinde fragedele-i buze spre... La ce s'o fi gîndind?... La ce?... Un fior îmbătător îi străbate corpul..., ofteză..., tresare... și buimăcită se uită lung la chipul dragălaş din oglindă și 'ncepe să ridă; e ea însa-și!

Sfîșoasă... cu mâna tremurîndă ridică de pe-o măscioră portretul lui. Il privesce și se simte îmbătată de-o senzația dulce, nesuspus de dulce..., adormitóre. Il privesce și trecutul îi răsare 'n suflet ca o grădină, ca un paradis... Il privesce și 'n minte i-se aprinde frumosul vis din vremile senine, care atăta timp a licărit ca o candelă pe un mormînt. Il privesce și nu se mai satură privindul-l. Il potrivese apoi alături de fața ei și se uită 'n oglindă. Ochii i-se împăinginesc și pe obraji i-se aședă o roșetă ușoră, ca zămbetul aurorii. După câteva secunde un ofat sfășietor îi ese din piept; portretul îi cade din mână și două lacrimi i-se preling pe față ca două picături de rouă pe-o floare.

Obosită apoi cade pe-un fotel și'n-gîndă pierdută un cîntec:

Cât aș da s'au și-acuma
Cântul tău de serafim!...
Scris ni-a fost în cartea vieții
Amândoi să suferim!

Cine scie ce minune
Va lucii prin alte zări?...
Până-atuncea lumina-vei
Ca o stea prin depărtări!...

Uită-tă cântă mai departe... Vremea-
târzie și vântul adie pe la geamuri liniștit.

Veturio.

SCRIRILE ȚILEI.

— 18 (31) Iulie.

„Lucru mare!“ Chiar în Budapesta, centrul șovinistilor și netoleranței maghiare, se întâmplă „minunea“, că la pertractările dela judecătoria, la cas decă acusatul, martorul, ori acusatul nu soiu unguresce, pertractarea decurge în limba germană. Acésta o spune fôia „A törvényeségi és Rendőri Ujság“, care în numărul său mai nou soie un articol în care constată, că în Budapesta se află mulți dintre cei ce figură în procesele penale, cari deși s'au născut în Budapesta și deși locuesc acolo de oâte 30—40 ani încă tot nu sciu unguresce și astfel ajungând ei înaintea judecătoria li-se dă voiă (mare „grație!“) să vorbescă nemșese. Dér pentru ce este talmaciu? Întrăbă fôia unguressă și cere, ca — deși costă bani — în tot cazul să se aplice talmaciu și „președintele nică într'o împrejurare să nu comunice cu partida astfel, decât în limba unguressă, și n'ar trebui permis nimănui, nică chiar apărătorului, ca să pună vre-o întrebare acusatului său martorilor în altă limbă, afară de cea maghiară“. — Minunați mai sunt șovinistii dela fôia unguressă! Lor nu le pasă de cheltuelile făcute cu talmacii, și cu atât mai puțin de neîndreptățirea cetățenilor prin restrângerea libertății dreptului lor de apărare, numai limba unguressă să se audă că sbârnea prin sală. Câtă răutate și netoleranță sunt în stare să dovedescă aceste reptile față de cetățenii nemaghiari!

O scire întristătoare ne sosese dela Abrud. Tinerul jurist român Ioan Moga, originar din Sibiu, care se dusesse la Abrud spre a lua parte la adunarea generală a Societății pentru fond de teatru român, muri repentin Dumineca trecută, înainte de-a fi apucat să se reintăcă acasă. El a fost univul dintre acei tineri ai noștri dela universitatea din Clușiu, cari au înocunat mormântul fericitului Avram Iancu și care pentru acésta și densus a fost eliminat dela universitate alături cu ceilalți tovarăși ai săi prigonii. — Fiă amintirea lui bine-ouventată!

Logodnă princiară. Fôia oficială anunță, că arhiducele Petru Ferdinand cu consensul Majestății Sale împăratului și regelui, s'a logodit cu Maria Cristina princesă Bourbon de Sicilia și fiică a prințului Alfons Bourbon de Sicilia.

Din Bucovina. Cetim în „Deșteptarea“ din Cernăuți: D-l Dr. Iancu cav. de Flondor — așa se vorbește prin Cernăuți — și-a dat dimisia din clubul dietal român. Causa demisionării domnului deputat Dr. Flondor se fiă ținuta deputaților români împăcați cu bar. Bourguignon. Se soie, că d-l Dr. cav. de Flondor, fiind contrar al aoelei împăcări fără rost, s'a retras dela conducerea „Patriei“ și a îngăduit apunerea vonioei gazete, ca să lase curs liber întâmplărilor și acțiunii de împăcare. Deputații împăcați însă, în loc să grijăsoă de îndreptarea trabilor spre binele Românilor, densus s'au dat de-au înființat o nouă gazetă „Timpul“, priu care în loc să limpedescă, mai réu au încercat trebile românescei din acésta țără. Cu acest preț d-l Dr. Flondor n'a putut să se învoesoă. Domnia Sa iubese luorarea cinstită și lipsită de șarlatanii. Cu oei întinați nu-și face de lucru. De aceea noi nu ne-am mira de loc, când s'ar adevări, că demisia d-lui Dr. Flondor din club e fapt implinit“.

Loubet la secția agricolă română. Președintele R-publicei franceze, Loubet, a vizitat Joi secția agricolă română dela Es-

posiția din Paris. El a fost primit de d. Olănescu și de personalul comisariatului. D. Loubet și-a exprimat admirația sa pentru produsele espuse și s'a arătat fôrte satisfăcut de succesele obținut la Esposiție de secția română.

„El Mundo latino“. La 1 Ianuarie 1901 va apare, cum s'a mai anunțat, marele diar intercontinental cu acest nume. Și până atunci, soie „Apăr. Națională“ din Bucuresol, directorul său d. Mariano Iosé Mandueno va publica de două-ori pe lună, cu același titlu, o edițiune precursoră a „Lumei latine“, destinată a face cunoscută organizațiunea marelui diar c'un fond de 4 milioane de duros (20 milioane lei) și a lua act de tôte nouele adesiuni primite din ambele continente la programa diarului. Nr. 1 al diarului precursor, imprimat la Barcelona în 10 Iulie st. n., cuprinde între altele varii și număröse materii și un articol în limba română de d-l V. A. Urechia intitulat „Resurecțiunea popoelora latine“ și publicat în amintitul diar bucurescean. În numărul viitor „diarului precursor“ va publica un articol despre cestiunea Românilor din Ungaria.

Un pictor român distins. D. Ștefan Popescu, student al Academiei de pictură din München, a obținut la esposiția aoelei Academii cea mai înaltă distincțiune, anume: marea medaliă de argint. Tênerul Popescu este bursier al M. S. Regelui.

Recolta tutunului în România se anunță anul acesta fôrte bogată. După rapôrtele sosite la direcția generală a monopolurilor, se constată, că producțiunea tutunului va fi anul acesta aprôpe de cincior mai mare ca anul trecut.

Grozav! Așa ar trebui să esclami cetind rapôrtele foilor jidano maghiare despre „suferințele“ Evreilor escortați dela Viena peste Budapesta, Oradea-mare, Clușiu, Brașov până la Predeal. La Oradea-mare trenul, care-i ducea, a sosit Sâmbătă la 6 ore. La gară i-au primit membrii celor două comunități israelite. Una din perciunatele din Oradea soie: „Plângând cu hohot nenorociiți au părăsit vagonel. Sôrtea înfiortă, ce-i așteptă în România, a făcut să le izbucnescă durerea în țipete sfâșietore (ah! —). Pe căldura tropică, piața unde s'au aședat era teatrul unor scene teribile. Smulgându-și părul, sfâșându-și îmbrăcăminte se vâseau nenorociiți de ei și di-ceau, că nu vor să se mai reintăcă în România, unde nu-i așteptă decât chinuri crude, miseria și môrtea prin fôme“ etc.— Mari meșteri sunt Schreib-Moritzii dela pressa maghiară vëndută. Ți-o succese și învêtesc pe tôte părțile numai ca să apară lucruri în colorile cele mai negre. Ar trebui într'adevăr să diot, că e grozav a vedé sôrtea târtanilor pribegi, deoa n'ar spune-o chiar gazetele maghiare, că emigranții sunt toți până la unul veseli, sănătoși, robuști și nu se cunosc la ei vre-o urmă din „suferințele“, de cari se plâng raportorilor peroiunați dela pressa maghiară jidovită. Cel ce suferă și tângesece nu are pohtă chiar de ghiscă și tătân, cum au domnișorii din cetele emigranților. Năcăjitul și amăritul se mulțimesce și c'un codru de pâne și nu prea își face plăcerea de-a sări în Dunăre, ec' așa numai, ca să facă șgomot cu pretinsele-i suferințe. Nu-i grozavă sôrtea acestor emigranți, dér grozavă este într'adevăr fătârnicia și cutezanța șgărietorilor dela pressa jidovită, cari umplu lumea cu minciuni.

Vestitul gimnastic român Traian Lupu, care acum se află angajat la „Empire Theatre“ din Londra pentru trei ani de zile, a angajat pentru trupa sa pe un tiner și talentat gimnastic Ivanciu Rusănescu, care numai de câte-va luni este elev al școlii de tir și gimnastică. Tinerul Rusănescu pleoa mâne dimiță la Londra, unde va debuta în ourând în trupa d-lui Lupu.

Victimele căldurei. În Budapesta căldura s'a ureat treptat și aprôpe în fă-care di se întâmplă înbolnăviri de insolațiune. — Din Paris comunică o telegramă,

că acolo Duminecă s'au ivit 40 înbolnăviri de insolațiune, dintre acestea 15 s'au terminat cu môrte. — Din Trieste se comunică, că acolo temperatura e de 35 grade și mulți au fost loviți de insolațiune.

O singură speranță. Pentru căutarea outezătorului aeronaut Andrées s'au trimis mai multe corabii în regiunea polului nordic. O telegramă din Copenhaga comunică, că s'au reintors până acum corăbiile „Biking“, „Samson“, „Hekla“ și „Vega“, dér tôte fără nici un rezultat. Singura speranță mai este acum în vaporul „Capelle“, care a plecat în luna lui Aprilie spre pământul „Francisc Iosif“ și care e singurul, care încă nu s'a reintors și nici vre-o soire despre acest vapor n'a sosit.

Avis publicului brașovean! Mâne, Mercuri în 1 August n., se vor face în Poiana din partea batalionului I de honveți exerciții cu glônțe înainte de prând de dimiță până la 12 ore din di. Umblarea prin Poiană este în timpul acesta strins oprită.

Congres internațional al Negrilor. Incurând se va aduna la Londra primul congres internațional al Negrilor. Vor lua parte 300 de delegați din tôte țările, unde locuesc Negri, și printre aceștia multe personalități distinse. Au sosit deja în capitala Angliei d. Straker, cel mai important personagi negru din Statele-Unite; un aghiotant al lui Menelik și alții. E așteptat și un musicant negru. Conferința va dura trei zile.

Bogăția unei cerșitore. În Alba-regală a murit zilele acestea pe neașteptate femeia Eva Kalman, care trăia din cerșit și din căratul de apă pe la case. Locuința ei fû sigilată, dér mai pe urmă poliția ajunse la presupunerea, că dela rēposata au putut să rămână sume mai mari de bani, deorece înainte mai multora ea s'a exprimat, că la prima luni viitoare își va face testamentul, prin care va lăsa cunoscuților bani buni ai săi câte 1—2 sute flor., ér pentru înmormântare 400 fl. În urma acésta poliția porni cercetare și rezultatul a fest, că în casa rēposatului s'au aflat ascunse printro mulțime de haine murdare vre-o 50 de albituri pentru femei cari de cari mai frumoșe, mai multe haine de mătase, 82 oor. bani, o obligațiune despre 500 fl. și un libel de depunere la cassa de păstrare a orașului de 3953 cor. 97 bani.

Canada și Jidovii emigranți. Din Viena se anunță, că guvernul din Canada a încunoscintat telegrafic autoritățile vieneze, că nu permite Jidovilor emigranți din România să intre în Canada.

Logodna Regelui Serbiei.

După cum soim, logodna Regelui Alexandru al Serbiei s'a sêvșit Sâmbătă sêra la 6 ore, la locuința în mod festiv împodobită a miresei. Actul l'a îndeplinit Metropolitul în prezența preotului din circumscripțiunea miresei. Afară de rudele cele mai apropiate ale Regelui miresei, apoi a casei civile și militare, a tuturor miniștrilor și a soțiilor lor, a președintelui Scupștinei și a președintelui consiliului de stat, au fost de față toți membrii corpului diplomatic, cari după o sfătuire prealabilă s'au decis a lua parte la logodnă.

Decursul zilei a sosit telegrame de felicitare fôrte număröse și deputațiunii din tôte părțile țării. Vineri a felicitat pe Rege o deputația de 300 învătători, ér Sâmbătă o deputația a studenților universitari.

Și Sultanul a adresat o telegramă de felicitare Regelui Alexandru.

Sêra orașul a fost iluminat și s'a aranjat un mare conduct de torțe, la care au luat parte 10,000 persoane.

La vorbirea consilierului comunal Iokovic, a răspuns Regele Alexandru, dicând, că locuitorii din Belgrad nu l'au salutat nici-odată într'un moment mai scump inimii sale, ca astăzi, când s'a îndeplinit actul bisericesc, care-l lēgă pe tôte viața sa cu o ființă pe care o iubesece din adâncul sufletului său. Regele arată motivele, cari

l'au îndemnat la acest pas și declară, că înainte de tôte a urmat șoptei inimii sale, fiind-că el, ca și poporul sêrbesc, a scuit din esperiență ce marț stricaciuni a causat cêrta în casa regescă, cât de mult țera și poporul au fost împedecute printreșna în desvoltarea lor. El însă și ca om a avut dreptul de a-și alege o soțid, pe care s'o iubescă și care sê-l fericescă. Până acum întâmplările în viața conjugală a domnitorilor sêrbesci au înfluințat și politica. Acésta nu mai e permis să se întâmple. Politica sê-și mērgă drumul său. El vré să aibă mulțumire în casa sa și de aci încolo se va dedica cu tôte puterea și cu inimă veselă binelui țării sale.

Producțiuni și petreceri.

Inteligenta română din Benic invită la petrecerea de vară, ce o va arangia Duminecă în 12 Aug. n. c. în o grădină privată, ér la cas de timp nefavorabil în școlă română. Inceputul precis la 6 ore d. a. Intrarea: de personă 1 cor., de familie până la 3 membri 2 cor. În pausă se va juca „Călușerul“ și „Bătuta.“ Venitul curat e destinat pentru cumpărarea unui clopot mare la s. biserică gr. cat.

Suprasolvirile se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale diaristică. P. St. familii sunt rugate de a se îngriji de viptualii, ér de beuturi bune și eftine precum și de încuartirare se îngrijesece comitetul arangiator.

Benic, în Iulie 1900.

Ar. Beteoui, not. cerc., Nic. Beteoui, inv., G. Spatacean, inv., V. Dregan, inv., I. Stan, practicant, Am. Frâncu, preot, L. Frâncu, tutor cerc., R. Cristea, primar, I. Beteoui, stud. abs., Al. Mastici pădurar.

ULTIME SCIRI.

Romă, 31 Iulie. Regele Victor Emanuel II s'a reintors din călătoria. Armata i-a jurat credință.

Literatură.

Din „Cura de apă“ ed. IV, apărută de curând, se pot procura esemplare și dela Tip. „A. Mureșianu“ cu 3 cor. plus 20 bani porto. Legată în scôrță și cu exterior plăcut 4 cor. plus 30 b. porto. Cura lui Kneipp e cunoscută în tôte lumea și scrierile sale cu prețioșele povețe igienice ar trebui să se afle în tôte familia, precum și în bibliotecile populare, căci țărani pot profita mai mult de ele. Opul cuprinde peste 600 pag. și are o scală alfabetică a tuturor bôlelor și povețelor de cari se tracteză în op, în număr cam de 2200.

EDICȚIA DE ȘERPI.

Căștig din omorirea de șerpi.

În partea de sus a ținutului Loire din Franca se află șerpi veninoși în număr extraordinar de mare. Fiind-oă guvernul ofere un premiu de 25 centime pentru stîrpirea fiă-cărui șerpe omorit, în acel ținut se află fôrte mulți locuitori, cari trăsesc numai din omorirea de șerpi.

Cel mai renumit între aceștia este Courtol, al cărui nume e cunoscut în tôte Franca. Când s'a hotărit sê-și agonisescă pânea din omorirea de șerpi, era un simplu băiat țeran. El se ocupă ani de zile cu studiarea șerpilor veninoși și cunoscce tôte obiceiurile lor, scie în ce oră și cum are să sufle vântul pentru ca șerpele să ese din gaură.

De obicei Courtol plecă dimiță în pădure, având un simplu baston în mână și, decă are di cu noroc, omăra câte 30 de șerpi și alți mai mulți îi duce vii acasă. În calcul rotund nimicesce câte 4000 dă șerpi în fiă-care au și căștigă prin asta 8—10 mii de franci. Atât de mult cunoscce șerpilor veninoși în tôte amănuntele lor, încât directorul institutului „Pasteur“ din Lille, care a inventat și serum în contra veninului de șerpi, a invitat pe Courtol ca soț de muncă la institutul condus de el.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Marș.

Dela „Tipografia A. Mureșianu“ din Brașov, se pot procura următoarele cărți:

Scrieri istorice.

Memorii din 1849-49 de Vas. Moldova, fost prefect al Legiunii III în 1848-49. Prețul 50 cr. (cu posta 55 cr.)

Povestea unei corone de oțel, G. Coșbuc. În istoria aceasta ni-se arată oglinda viuă a faptelor mărețe, prin cari a trecut România până a ajuns la independență. Scenele ce se descriu din războiul pentru neatarnare, sunt la culme mișcătoare și însuflețitoare. Cartea e provădită cu numeroase portrete și ilustrațiuni. Preț. 75 cr. (cu posta 80 cr.)

Războiul pentru neatarnare, de George Coșbuc, o carte nu numai cât se poate de interesantă, bine scrisă și atrăgătoare, dăr tot-odată și cea mai eficientă între cărțile românești, apărute până acum. Un exemplar în format mare 8° de 283 pagini numai 50 cr. (porto 55 cr.)

Istoria lumii, talmăcită de preotul Constantin Morariu din cartea nemțescă a D-ruului Th. B. Weltar. Partea I și II, fiecarei parte câte cu 50 cr. (cu porto 55 cr.)

Zarandul și munții apuseni ai Transilvaniei, descriere de Silvestru Moldovan. Cu 9 ilustrațiuni și o schiță. E o carte tot atât de prețioasă și rară în felul său, ca și cea dintâi. Recomandăm și această carte pentru bibliotecile populare, cum și pentru toți Români, cari vor să-și cunoască țera și nămul lor. Prețul 1 fl. (cu posta 1 fl. 5 cr.)

Pintea Vitezelu, tradițiun, legende și schițe istorice, de Ioan Pop-Re-

teganul. Cea mai completă scriere despre eroul Pintea. În ea se cuprind forte interesante tradițiuni și istorisiri din toate părțile, pe unde a umblat Pintea. Prețul 20 cr. (cu posta 23 cr.)

Românul în sat și la oște, Acesta este ritul unei noue cărțișoare, ce d-l Ioan Pop Reteganul, cunoscutul și meritatul nostru scriitor popular, a dat literaturii române. Prețul 10 cr., cu posta 13 cr.

David Almășianu, schițe biografice de Ioan Pop. Broșura aceasta, prezintă și multe momente de însemnătate istorică. Prețul 30 cr. (cu posta 33 cr.)

Țera noastră. Descrierea părților Ardealului dela Mureș spre miadă-diși valea Murășului, de Silvestru Moldovan, — e o scriere unică în felul său, atât de călduros apreațiată de întreaga diaristică română. Cu deosebire din bibliotecile populare ea n'ar trebui să lipsescă. Prețul 1 fl. (cu posta 1 fl. 10 cr.)

Cursul la bursa din Viena.

Din 30 Iulie 1900.

Table with exchange rates for gold, silver, and various currencies like Hungarian, Austrian, and Italian.

Table with exchange rates for Austro-Hungarian, Austrian, and Italian currencies.

Cursul pieței Brașov.

Din 31 Iulie 1900.

Table with market rates for various goods like flour, oil, and other commodities.

15 bucăți 3 fl. 05 cr.

În viață nu se mai dă rară ocaziune de a pute cumpăra numai cu 3 fl. 05 cr. următoarea splendidă colecțiune de obiecte:

- List of 15 items for sale, including pocket watches, jewelry, and other accessories.

1 părechă de cercei de argint, cel mai nou facon. Toate aceste 15 obiecte de podobă, la olaltă cu orologiul Anker-Remontoir costă numai 3 fl. 05 cr.

Aceste 15 obiecte, dăr în locul ciasornicului Anker-Remontoir, un alt orologiu Patent-Jubileu de Goldin, care înlocuesce pe deplin un orologiu de aur, și garanță de 3 ani, costă numai 6 fl. 10 cr. Ceea ce nu convine, bacuros ce în schimbă s'eu se înapoiază banii astfel că e eschis or-țe risc. — Asemenea anunțuri sunt imitate.

Comandele se pot face cu bani gata ori cu rambursă (Nachnahme) dela

E. HOLZER, deposit en gros de orologe și giuvelii

în CRACOVIA (Krakau, Stradom 18) în Austria.

Liferantul Asociației oficianților de stat austriaci ces. reg. Prețuri curente ilustrate gratis și franco.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Maiu 1900.

Large railway schedule table with multiple columns for routes, train types, and departure/arrival times. Includes sections for Budapest-București, Copșa-mică-Sibiu-Avrig-Făgăraș, Mureș-Ludoș-Bistrița, Cucerdea-Șorhei-Regh-săsesc, Ghiriș-Turda-Dej-Bistrița, Sibiu-Cisnădie-Ciulau-Zălau, Sighișoara-Șorhei-săcuesc, Brașov-Zărnești, Brașov-Chezd-Șorhei, and Seps-S. Georg-Ciuc-Gyimes-Palanca.

*) Nota: Orelle însemnate în stânga stațiunilor, sunt a se ceti de sus în jos; cele însemnate în dreapta de jos în sus. — Numeri încadrati în pătrățel pe linii mai negre înseamnă orelle de noapte. — Semnul <-> arată cu signa direcția, încătrău merg trenul.